

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 95 0 V 059109 20 Rev
Banjaluka, 11.5.2021. godine.

Vrhovni sud Republike Srpske u Banjaluci, u vijeću sastavljenom od sudija: Violande Šubarić, kao predsjednika vijeća, Biljane Tomić, Gorjane Popadić, Tanje Bundalo i Rose Obradović, kao članova vijeća, u vanparničnom predmetu ranijih vlasnika nepokretnosti B. B. iz K., M.B. iz K., R.K. iz B., S.P. iz S., T.B. iz K., M.B. iz S., R.B. iz S., B.S. iz N.S., i D. P. iz S., protiv korisnika eksproprijacije H.n.t., OOUR I.i. T., radi određivanja naknade za eksproprisane nepokretnosti, odlučujući o reviziji korisnika eksproprijacije izjavljenoj protiv rješenja Okružnog suda u Trebinju broj: 95 0 V 059109 19 Gž od 24.10.2019. godine, na sjednici održanoj dana 11.5.2021. godine, donio je

RJEŠENJE

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Rješenjem Osnovnog suda u Trebinju broj R: 67/88 od 01.10.1990. godine, utvrđena je naknada za eksproprisane nekretnine označene kao k.č. 571/1 zvana "Luka", k.č. 571/2 istog naziva i k.č. 570/2 oranica κ.J. KO B., u ukupnoj površini od 5.010 m², u iznosu od 308.430,00 dinara, s tim da se B.B., kćeri Š. iz K., isplati iznos od 154.216,00 dinara; M.B., kćeri V. iz K., iznos od 38.554,00 dinara; R.K. iz B., iznos od 38.554,00 dinara; S.P., sinu Đ., iz S. iznos od 12.851,00 dinara; T.B., sinu Š. iz K., iznos od 12.851,00 dinara; M.B., sinu Š., iz S., iznos od 12.851,00 dinara; R.B., sinu Š. iz S., iznos od 12.851,00 dinara; B.S., kćeri Đ., iz N.S., iznos od 12.851,00 dinara i D.P., kćeri Đ. iz S., iznos od 12.851,00 dinara, koje iznose će korisnik eksproprijacije isplatiti ranijim vlasnicima u roku od 15 dana. Istim rješenjem određeno je da troškove oko utvrđivanja naknade za eksproprisane nekretnine snosi predlagač.

Rješenjem Okružnog suda u Trebinju broj: 95 0 V 059109 19 Gž od 24.10.2019. godine, žalba korisnika eksproprijacije je odbijena, kao neosnovana, i prvostepeno rješenje potvrđeno.

Blagovremenom revizijom korisnik eksproprijacije pobija drugostepenu odluku zbog povrede postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se osporeno rješenje ukine i predmet vrati drugostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Revizija nije osnovana.

Među učesnicima ovog postupka nije sporno da su rješenjem Skupštine opštine B. broj: ... od 21.10.1977. godine, eksproprisane nekretnine ranijih vlasnika, bliže označene u izreci prvostepenog rješenja, za potrebe izgradnje javnog puta i da je korisnik eksproprijacije ušao u njihov posjed, te ih priveo svrsi. Kako su se u upravnom postupku rješenjem od 12.12.1978. godine dogovorili samo oko isplate iznosa od 39.808,50 dinara, na ime naknade za ogradne zidove i nemogućnost korištenja nekretnina u periodu od dvije godine, predmet je dostavljen

sudu da u vanparničnom postupku odluči o obimu i visini naknade za eksproprisane nekretnine i visini izgubljene dobiti za period od 1978. do 1990. godine.

Nakon što su se u toku postupka stranke saglasile da se naknada za eksproprisano zemljište računa po cijeni od 35,00 dinara po 1m², a putem vještačenja po vještaku poljoprivredne struke, čijem nalazu stranke nisu prigovarale, da izgubljena dobit, za traženih trinaest godina, iznosi 133.280,00 dinara, prvostepeni sud je, pozivom na odredbu člana 70. Zakona o eksproprijaciji („Službeni list SR Bosne i Hercegovine“ broj 19/77) koji je tada bio na snazi odlučio kao u izreci svog rješenja.

Korisnik eksproprijacije je žalbom pobijao prvostepeno rješenje samo u dijelu kojim je odlučeno o naknadi izgubljene dobiti u ukupnom iznosu od 133.280,00 dinara, nalazeći da saglasno navedenom rješenju od 12.12.1978. godine, odnosno postignutom sporazumu, raniji vlasnici imaju pravo na ovu vrstu naknade samo za dvije godine, a ne za čitav period nekorištenja.

Predmet je sa žalbom, dostavljen, tada nadležnom Višem sudu u Mostaru, koji o žalbi nije odlučio, a na traženje ranijih vlasnika je odgovorio da je predmet, označen brojem GŽ-2054/90, uništen u ratnim dejstvima. Nakon toga je zatražena rekonstrukcija spisa kod Osnovnog suda u Trebinju. Predsjednik suda je na osnovu odredbe člana 80, 81. i 82. Pravilnika o unutrašnjem sudskom poslovanju ("Službeni glasnik Republike Srpske", broj: 9/14 do 6/19) naredbom od 17.4.2019. godine, pokrenuo postupak za obnavljanje uništenog predmeta. I korisnik eksproprijacije je obavješten o ovom postupku, pa se podneskom od 08.5.2019 godine izjasnio da se sva pismena u vezi sa ovim predmetom nalaze u osnovnom sudu u Trebinju i da „Preduzeće nema drugih pismena“. S tim u vezi treba reći da je neosnovan navod revidenta da nije bio obavješten, odnosno da o obnavljanju predmeta nije znao ništa i da je o svemu saznao kada je dobio drugostepeno (revizijom pobijano) rješenje, a odmah zatim i zahtjev advokata M.Š., kao punomoćnika ranijih vlasnika, za isplatu određenog iznosa na ime naknade eksproprisano zemljišta i izgubljene koristi.

Revizija korisnika eksproprijacije se gotovo iscrpljuje u tvrdnji da usljed smrti nekih od ranijih vlasnika (što se po njemu podrazumjeva, s obzirom na protek vremena, a kaže da tako proizlazi i iz zahtjeva advokata M.Š. kojim se traži isplata dosuđene naknade) nije jasno ko je uopšte tražio rekonstrukciju spisa i je li bio legitimisan preduzeti takvu radnju, odnosno da je trebalo prekinuti postupak u smislu odredbe člana 378. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“, broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13 - u daljem tekstu: ZPP) u vezi sa članom 311. i članom 293. stav 3. istog zakona.

Takvi navodi revizije nisu mogli ishoditi drugačiju odluku. Naime, advokata M. Š. je, prema priloženoj punomoći, za stavljanje zahtjeva za rekonstrukciju spisa, ovlastio jedan od učesnika ovog postupka, raniji vlasnik – T.B. Saglasno odredbama člana 80. do 82. Pravilnika o unutrašnjem sudskom poslovanju, obnavljanje izgubljenog ili oštećenog predmeta, se u pravilu pokreće naredbom predsjednika suda, po službenoj dužnosti (član 80. stav 2.), a takav postupak može inicirati bilo ko od stranaka. U trenutku obnavljanja predmeta bila je već uložena žalba korisnika eksproprijacije, pribavljena su sva dostupna pismena iz spisa predmeta, uglavnom uz pomoć ranijih vlasnika, jer se korisnik eksproprijacije, kako je naprijed navedeno, izjasnio da nema pismena koji bi se odnosili na ovaj predmet. Niko u to vrijeme, pa ni revident, iako je, suprotno njegovoj tvrdnji, bio pozvan da se uključi u taj postupak, nije ukazao da je neko od učesnika postupka preminuo (niti je tako nešto proizlazilo iz stanja spisa) i da postupak treba prekinuti. Dakle, drugostepenom sudu, kada je dobio obnovljen predmet, nije preostalo ništa drugo nego da odluči o izjavljenoj žalbi. Dalja legitimacija stranaka, biće stvar izvršnog

postupka, ako do njega dođe (član 30. Zakona o izvršnom postupku, „Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 59/03 do 66/18).

Kod takvog stanja stvari, drugostepeni sud je pravilno odbio žalbu korisnika eksproprijacije, uz obrazloženje koje u svemu prihvata i ovaj sud, da međusobni sporazum stranaka od 12.12.1978. godine, o isplati iznosa od 39.808,00 dinara, na ime naknade za ogradne zidove i izgubljenu korist za dvije godine (pri čemu nije razgraničeno šta se odnosi na jedno a šta na drugo), pogotovo kod činjenice da korisnik eksproprijacije ne dokazuje da je taj iznos ili bilo koji drugi iznos isplatio ranijim vlasnicima, nije od uticaja na odluku u pobijanom dijelu, kojim je korisnik eksproprijacije obavezan da ranijim vlasnicima na ime izgubljene dobiti zbog nekorištenja predmetnih nekretnina u vremenu od trinaest godina, temeljem odredbe člana 70. Zakona o eksproprijaciji (istu odredbu, član 62, sadrži i sada važeći Zakon o eksproprijaciji „Službeni glasnik Republike Srpske“ br. 112/06, 37/07, 66/08, 110/08 i 79/15), koji je bio na snazi u vrijeme donošenja prvostepene odluke, isplati ukupan iznos od 133.280,00 dinara.

Iz izloženog slijedi da osporeno rješenje nema nedostataka na koje se ukazuje u reviziji, pa je reviziju valjalo odbiti, kao neosnovanu, temeljem odredbe člana 393. u vezi sa članom 400. Zakona o parničnom postupku ("Službeni list SFRJ", br. 4/77 do 35/91, te "Službeni glasnik Republike Srpske", br. 17/93, 14/94 i 32/94) koji se, u smislu odredbe člana 456. stav 1. ZPP, ima primjeniti u razrješenju ove vanparnične stvari i u vezi sa članom 2. stav 2. Zakona o vanparničnom postupku („Službeni glasnik SR BiH“ br. 10/89 i „Službeni glasnik Republike Srpske br. 74/05) koji se primjenjuje na osnovu odredbe člana 240. stav 1. sada važećeg Zakona o vanparničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 36/09 i 91/16).

Predsjednik vijeća
Violanda Šubarić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić